

Arrest

nr. 325 598 van 23 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 28 augustus 2022, diende op 31 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 25 oktober 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 28 oktober 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 31/08/2022

Overdracht CGVS: 19/10/2022

U had op 27 september 2024 van 8u46 tot 13u10 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Uw advocaat meester VANDEPUT Camille loco SAROLEA Sylvie woonde het volledige onderhoud bij. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawiye-clan, subclan Badi'Ade te behoren. U bent moslim. U bent geboren op [...] januari 1971 in het dorp Saddex Baare, gelegen in het Bulo Burde district van de Hiraan regio. U ging niet naar school en slechts kortstondig naar de Koranschool. Sinds uw 14de hielp u uw vader met jullie dieren. Uw ouders overleden een lange tijd geleden aan een natuurlijke dood. Uw broer S. had vijf jaar geleden een auto-ongeluk waarin hij mentaal beperkt is geworden. Hij woont momenteel in Buurweyn. U bent getrouwd met M.R.H. en jullie hebben elf kinderen. Één zoon overleed bij de geboorte. Uw vrouw en kinderen bevinden zich momenteel in Galmadobe, een dorp in de buurt van Bulo Burde waar Al Shabaab niet actief is. Uw oudste zoon M. is vermist.

U was landbouwer en had velden waarop u verschillende gewassen teelde als tomaten, maïs, sorghum, paprika en pepertjes. Al zeker vijftien jaar had Al Shabaab de controle in uw dorp en de omliggende regio. U betaalde zakat en Al Shabaab voerde controles uit op de weg van Saddex-Baare naar Bulo Burde. Al Shabaab stuurde ook spionnen naar uw dorp zoals A. Hij speelde dan informatie door aan anderen van Al Shabaab.

Sinds 2016 had u soms kleine ruzies met hen omdat u niet genoeg geld had om te betalen. Al Shabaab belde u vier keer met de vraag of u naar Bulo Burde ging om daar groenten te verkopen aan de ongelovigen. U kreeg een waarschuwing om hiermee te stoppen.

Op 2 januari 2022 vervoerde u in de nacht groenten van Saddex-Baare naar Bulo Burde. Aan Falfal Omar Bule, een plek tussen Qoraley en Qoradiyo, werd u tegengehouden door twee mannen van Al Shabaab. Zij sloegen u en namen u mee naar een gevangenis in Buurweyn waar u twee dagen zat opgesloten. U probeerde Al Shabaab nog te overtuigen dat u naar een ander dorp onderweg was, maar dit zonder succes. Dankzij onderhandelingen van de clanoudsten werd u vrijgelaten. Op 15 februari 2022 belden de clanoudsten u op met de boodschap dat u 200 dollar moest betalen aan Al Shabaab. U weigerde dit te doen omdat ze uw motorfiets in brand hadden gestoken en u hadden geslagen. Uw clanoudsten werden opgeroepen om naar Ceel-Ware te komen. Zij vertelden u dat ze niet meer voor u garant zouden staan. U kreeg schrik en sliep sindsdien in de mangoboom op uw veld, om zo aan Al Shabaab te ontsnappen.

Op 20 juli 2022 vluchtten twee Ma'awisley strijders tot in uw huis. Zij waren in de buurt onderschept door Al Shabaab-strijders en gewond geraakt. Één van de mannen, M.B., raakte gewond. U verzorgde zijn wonde en gaf hen iets te drinken. Zij verlieten uw woning en u hoorde twee motorfietsen naderen. Het waren de Al Shabaab-strijders die de Ma'awisley strijders hadden onderschept. U kon vluchten langs de achterkant van uw huis richting het bos en ging helemaal te voet tot aan het dorp Tiyeego naar uw vriend M.B. Hij gaf u schoenen en 's nachts wandelde u verder naar Bulo Burde. Daar verbleef u een tijdje bij uw paternale oom F.A.

Uw oom vond het niet meer veilig voor u en stuurde u naar een vriend in Mogadishu. Op 25 augustus 2022 verliet u Mogadishu met het vliegtuig en een vals paspoort en reisde u langs Ethiopië en Turkije. U kwam aan in België op 28 augustus 2022 waar u op 31 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab omdat u van hen was weggevlucht nadat u uw borgsom niet betaalde en de Ma'awisley strijders had verzorgd.

Ter staving van uw asielmotieven legt u volgende kopieën neer: zeven foto's van uzelf en uw familie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab omdat u van hen was weggevlucht nadat u uw borgsom niet betaalde en de Ma'awisley strijders had verzorgd (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 27.09.2024, hierna CGVS, p. 15,17).

Vooreerst dient opgemerkt dat uw gedrag op verschillende vlakken incoherent is met uw eigen verklaringen over het leven onder Al Shabaab en over de risico's van tegen hen in te gaan.

U verklaart in problemen te zijn gekomen met Al Shabaab nadat zij u 's nachts onderschepten toen u met uw groenten onderweg was richting Bulu Burde (CGVS, p.15). Normaal reed u altijd 's nachts naar Bulu Burde via Jameeco Mubarak, Roqorey, Sooglow, Baarweyne, Omar Bulu, Idiley, Qandole en Dabadheere (CGVS, p.13). Die nacht, omdat u rond twee uur 's nachts vertrok, wat vroeger was dan normaal, besloot u om een andere route te nemen. U passeerde langs Falfal Omar Bule, een plek tussen Qoraley en Quradiley waar twee Al Shabaab militanten u opwachtten in de bosjes (CGVS, p.17). U had niet gedacht iemand tegen te komen, aangezien het nacht was en u dacht dat iedereen zou slapen (CGVS, p.17). Nochtans verklaarde u dat Al Shabaab de controle had in de volledige omgeving van uw dorp Saddex-Baare en dat er dorpen zijn waar zij altijd verblijven zoals Qoraley (CGVS, p.17). Daarnaast blijkt ook dat Al Shabaab zeker twee tot drie keer per maand controleerde aan de desbetreffende weg en wie gepakt werd raakte zijn motorfiets kwijt (CGVS, p.18). Zo blijkt ook dat u al eerder in het vizier stond van Al Shabaab. U verklaart namelijk dat Al Shabaab u sinds 2016 vier keer opbelde om u te bevragen over uw bezoeken aan Bulu Burde én dat zij u al gewaarschuwd hadden om te stoppen of u zou er de gevolgen van dragen (CGVS, p.16,-17). Dat u het risico neemt om de gevaarlijke route te nemen langs het Al Shabaab dorp Qoraley, terwijl er een veilige optie bestaat, louter omdat u twee uur vroeger was vertrokken is niet geloofwaardig. Deze conclusie wordt slechts bevestigd door uw verklaring heel erg bang te zijn geweest van specifieke Al Shabaab leden, vooral A. A. had immers in 2016 iemand bespioneerd die later werd onthoofd op basis van de informatie die hij vergaarde. (NPO, P. 15)

In de gevangenis van Buurweyn probeerde u Al Shabaab-leider H.A. te overtuigen dat u niet naar Bulu Burde ging, maar onderweg was naar een vriend A.A. H. geloofde u echter niet, omdat hij alles wist over u en de informatie had dat u wel degelijk naar Bulu Burde ging (CGVS, p.19). Al Shabaab had namelijk spionnen in de regio die alles te weten kwamen (CGVS, p.13,20). Sinds 2016 belde Al Shabaab u namelijk al vier keer met de beschuldiging groenten te verkopen aan de ongelovigen, maar u ontkende telkens de aantijgingen (CGVS, p.16,20). In deze zin is het dan bijzonder vreemd dat Al Shabaab nooit eerder probeerde u te pakken te krijgen. Al Shabaab kwam in die zes jaar nooit eerder bij uw thuis (CGVS, p.20). Via de spionnen in de regio hadden ze nochtans al de informatie die ze nodig hadden, maar omdat u aan de telefoon alles ontkende, lieten ze u met rust. Al Shabaab kon namelijk pas actie ondernemen als ze bewijs hadden (CGVS, p.20). Het is echter niet aannemelijk dat Al Shabaab in een regio waar zij de volledige controle hebben en spionnen die aan hun rapporteren iemand op heterdaad zouden moeten betrappen om hun straffen door te voeren. Al Shabaab wist waar u woonde, had dankzij hun spionnen u al meerdere keren naar Bulu Burde zien rijden én daarbovenop had u al ruzie gemaakt met Al Shabaab over het bedrag van uw zakat, waardoor u net nog meer als onbetrouwbaar kan beschouwd worden (CGVS, p.20,19,16).

Uw uitleg voor waarom Al Shabaab mensen in actie moest betrappen is eveneens tegenstrijdig met uw verklaring over de algemene situatie. Zo beweert u dat Al Shabaab al eerder afkondigde dat de dorpsouderen niet konden onderhandelen voor burgers die goederen vervoerden naar Bulu Burde (CGVS, p.21). Nochtans konden die onderhandelingen in uw situatie wel plaatsvinden (CGVS, p.15). Dat er voor u wel kon onderhandeld worden, omdat u de waarschuwing rechtstreeks van Al Shabaab had gekregen en niet via hen, is geen afdoende verklaring. U wordt gewezen op uw verklaringen dat Al Shabaab al informatie had over uw activiteiten en dat zij een algemene aankondiging en blokkades hadden uitgeroepen, waarop u terug komt op uw verklaringen en stelt dat het toch niet over iedereen in het algemeen gaat (CGVS, p.21). Later tijdens het onderhoud verklaart u echter toch dat het gebruikelijk is dat ouderlingen kunnen onderhandelen over overtredingen na slechts één betraping (CGVS, p.23). Na een dag onderhandelen werd u dan toch vrijgelaten onder de voorwaarde dat u niet meer in Bulu Burde mocht verkopen, maar ook dat u zelf de stad niet meer mocht bezoeken (CGVS, p.23). Het is niet geloofwaardig dat Al Shabaab zomaar de ouderlingen op hun beurt geloofde, omdat zij het beloofden (CGVS, p.23). U had namelijk al bewezen dat u een onbetrouwbare dorpeling was, aangezien u al ruzie maakte over het betalen van uw zakat en zij hadden al informatie dat u toch groenten en goederen ging verkopen in Bulu Burde (CGVS, p.16,19).

De vaststelling dat u uw verklaringen aanpast doorheen het onderhoud en wanneer geconfronteerd met incoherenties, bevestigt slechts de ongeloofwaardigheid ervan.

De dorpelingen waren dus ook al op de hoogte dat u zich niet aan de regels hield, maar toch maakten zij geen afspraken met u rond het betalen van uw borg (CGVS, p.24). Ze gingen ervan uit dat u zou betalen, omdat iedereen weet dat niemand de regels van Al Shabaab kon weigeren (CGVS, p.24). Het blijkt echter dat

u keer op keer inging tegen de regels van Al Shabaab, door o.a. groenten te vervoeren naar Bulo Burde en uw zakat niet te betalen (CGVS, p.15-16). De ouderlingen hadden al van Al Shabaab vernomen dat ze al informatie over u hadden dat u toch tegen hun regels in groenten ging vervoeren naar Bulo Burde (CGVS, p.21). Dat u uiteindelijk toch weigerde om te betalen, omdat u door hen in elkaar werd geslagen en opgesloten werd is geen logische verklaring (CGVS, p.24). Dat Al Shabaab ook niet om uw borg kwam vragen en pas (toevallig) bij uw huis langskwam op de dag dat ze uw huis in brand staken, zeven maanden na uw arrestatie en zes maanden na de deadline van uw betaling, in een regio waar zij de controle uitoefenden en spionnen hadden die rapporteerden over ieders komen en gaan, is niet geloofwaardig (CGVS, p.13,24).

Uw verklaringen over uw periode na uw vrijlating kunnen ook niet overtuigen. U verklaart na uw vrijlating een bed te hebben gemaakt in de mangoboom op uw veld. 's Nachts ging u daarheen om te overnachten, zodat Al Shabaab u niet zou vinden (CGVS, p.16). Eerst verklaart u dat Al Shabaab niet langs uw huis is gekomen om u te zoeken tot op het moment dat zij uw huis afbrandden (CGVS, p.24). Direct wijzigt u uw verklaringen en vertelt u dat Al Shabaab om de twee dagen langs kwam om te kijken of u thuis was (CGVS, p.25). Daarvoor verklaarde u nog dat Al Shabaab elke keer uw kinderen aansprak als ze hen tegenkwamen op straat (CGVS, p.16). Nochtans was Al Shabaab goed op de hoogte waar uw huis gelegen was en dat u in het bezit was van velden en hadden zij spionnen die de hele regio in het oog hielden (CGVS, p.25). Uw verklaring dat Al Shabaab niet wist waar u overnachtte omdat u zich verstopte in de bosjes tot het helemaal donker was kan dus niet overtuigen (CGVS, p.25). Het is danig ongeloofwaardig dat Al Shabaab door alle moeite zou gaan om uw kinderen aan te spreken en tot bij uw huis zou gaan om u te zoeken, maar zelf niet op het idee zou komen, noch de moeite zou doen om u te zoeken aan uw velden (CGVS, p.25).

Uw verklaringen over het moment waarop Al Shabaab u betichtte van groenten te verkopen in Bulo Burde zijn ook niet coherent. U verklaart dat ze u sinds 2016 vier keer opbelden met de vraag en de beschuldiging van groenten te verkopen aan de ongelovigen (CGVS, p.16). Later tijdens uw onderhoud verklaart u echter dat Al Shabaab u pas een jaar voor uw arrestatie opbelde met de vraag of u groenten vervoerde naar Bulo Burde (CGVS, p.20).

Voorts zijn uw verklaringen over de gebeurtenis met de Ma'awisley strijders niet coherent. Zo blijkt dat de brug waar Al Shabaab hen onderschepte slechts 15 minuten te voet van uw huis verwijderd is (CGVS, p.25). U verklaart eerst dat de Ma'awisley strijders lopend tot bij uw huis kwamen en dat Al Shabaab hun voetafdrukken gevolgd was (CGVS, p.25). U kon vluchten van Al Shabaab omdat u hun motorfietsen al in de verte hoorde aankomen, nadat u de Ma'awisley strijders hielp met hun verwondingen (CGVS, p.26). Hoe het kan dat Al Shabaab slechts zoveel later aankwam dan de Ma'awisley strijders, verklaart u eerst doordat Al Shabaab misschien dacht dat ze verstopt waren in het bos (CGVS, p.25). U wordt gewezen op uw eerdere verklaringen dat de Ma'awisley strijders Al Shabaab tot bij u thuis hadden gelokt door hun voetafdrukken te volgen en verklaart dat Al Shabaab plots schrik had van de mannen door de schietpartij (CGVS, p.26). Hoe dit valt te rijmen met de situatie waarin ze eerst de strijders opwachtten, verklaart u dat ze hun wouden doden, maar het niet lukte door de schietpartij (CGVS, p.26). Hoe het dan kan dat Al Shabaab zo veel later bij u thuis arriveerde, als de strijders te voet waren en Al Shabaab met de motorfiets, verklaart u dan weer dat de strijders toch met de motorfiets waren (CGVS, p.26). U wordt gewezen op uw eerdere verklaringen over voetsporen en wijzigt uw verklaringen naar de sporen van de motorfiets (CGVS, p.26), opnieuw ad hoc uw verklaringen aanpassend.

Hoe het dan kan dat u toen toch kon ontsnappen aan Al Shabaab terwijl zij op de motorfiets zaten en u te voet uit uw huis vluchtte, nadat de Al Shabaab militanten u al hadden gezien in uw huis, komt volgens u omdat u vluchtte door het bos en dat Al Shabaab niet met de motorfiets door het bos kon rijden (CGVS, p.27).

Uit bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uit Somalië, uw land van herkomst, bent moeten vertrekken uit vrees voor (en naar aanleiding van) vervolging door Al Shabaab. Uw verklaringen hierover zijn immers incoherent en tegenstrijdig doorheen uw relaas, zowel over de problemen die u reeds had voor uw arrestatie in januari 2022, als over de nasleep ervan en over het incident met de Ma'awisley dat uiteindelijk zou geleid hebben tot uw vertrek (zie supra).

Voorts verklaart u nog dat Al Shabaab diezelfde dag de verantwoordelijkheid claimde over uw vrouw en kinderen. Ze verzochten uw vrouw en kinderen om het huis te verlaten en staken uw huis in brand. Uw familie kreeg de boodschap dat de ongelovige zou gedood worden, dat uw dochters zouden uitgehuwelijkt worden en uw zonen gerekruteerd. Desondanks konden ook zij diezelfde dag nog vluchten naar Galmadobe, waar zij momenteel zonder problemen verblijven. (CGVS, p. 4,7, 17, 28.) Uw vrouw heeft haar telefoonnummer weggegooid waardoor Al Shabaab geen contact met haar kan opnemen (CGVS, p.17). Deze gang van zaken is opnieuw opvallend gezien uw bewering dat Al Shabaab de controle had over de hele regio. Dat ook uw vrouw nog dezelfde dag kon ontsnappen uit handen van Al Shabaab, nadat u hen ook net kon ontglippen, draagt slechts verder bij aan de onaannemelijkheid van uw verklaringen in het licht van het leven onder de

(streng) controle van Al Shabaab zoals u het zelf heeft geschetst (en zoals het ook in COI wordt beschreven, zie blauwe map van het administratief dossier, waaruit blijkt dat beperking van beweging vanuit regio's onder de controle van Al Shabaab gebruikelijk zijn en agressief worden toegepast). In elk geval stelt u dat uw vrouw en kinderen zich bevinden in een veilige regio buiten de controle van Al Shabaab, namelijk Galmadobe. Verder staat u nog in contact met uw oom F. A., die u hielp uw reis te bekostigen en u op de hoogte houdt van de situatie van uw kinderen. (CGVS, p.9.) Uit uw verklaringen blijkt dus ook dat u nog beschikt over een netwerk in Somalië.

De zeven foto's die u neerlegt hebben enkel betrekking tot uw familiaal leven in Somalië.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR/SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgrs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de

ationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes.

Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleeraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld

door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.
Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*“- De artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna Vw);
- Het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt.”*

Verzoeker baseert zijn vrees op vroegere vervolging en bedreigingen die hij heeft ondervonden door Al Shabaab en die een aanwijzing vormen voor toekomstige vervolging overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legde verzoeker foto's voor van hem en zijn familie, zijn landbouw en van de motor gebruikt om water te pompen.

Men dient rekening te houden met belangrijke elementen die niet betwist worden, zoals de persoonsgegevens van de verzoeker, zijn herkomst uit het district Buldo Burde (dorp Saddex Baare) en zijn job als landbouwer.

Verzoeker wil wijzen op zijn opleidingsniveau, wat zijn gebrek aan consistentie en begrip van de gestelde vragen verklaart. Ondanks zijn lage opleidingsniveau heeft hij zijn asielrelaas in detail en op een onderbouwde manier kunnen uitleggen.

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal zich in zijn analyse te kwader trouw opstelt en herhaalt zijn verklaringen. Hij volhardt dat zijn verklaringen niet abnormaal zijn.

Ook al heeft Al Shabaab de controle over de regio en houdt het toezicht op de burgers, gezien het gedrag van Al Shabaab, is het duidelijk dat verzoeker geen grote bedreiging vormde. Zoals verzoeker heeft uitgelegd, deed hij altijd het nodige om discreet te blijven. Hij nam langere wegen om te voorkomen dat hij gecontroleerd werd en meer opviel. Het is dus niet onwaarschijnlijk dat Al Shabaab nooit de moeite heeft genomen om direct bij verzoeker thuis te komen of hem te blijven vervolgen na zijn vrijlating, aangezien ze hem slechts vier keer in zes jaar hebben gebeld. In dit verband is het ook belangrijk om de context in Somalië, en met name in het district Buldo Burde, in 2022 in herinnering te brengen. Inderdaad, in de loop van 2022, het jaar waarin de problemen van verzoeker echt begonnen, werd de groep Al Shabaab geconfronteerd met talrijke aanvallen van de Somalische en internationale autoriteiten. Verzoeker verwijst naar landeninformatie. Rekening houdend met deze informatie, die aantoont dat Al Shabaab in 2022 het slachtoffer was van talrijke aanvallen in de regio Hiraan, is het dus meer waarschijnlijk dat verzoeker niet hun hoogste prioriteit was.

De manier waarop de mannen van Al Shabaab de Ma'awisley-strijders konden volgen, is een detail waarvan verzoeker onmogelijk met zekerheid kennis kan hebben. Het is volkomen onevenredig om van verzoeker te verwachten dat hij alle details van deze achtervolging kent, terwijl hij daar niet bij aanwezig was. Omdat hij de motoren hoorde, heeft hij de rest van de gebeurtenissen verondersteld, maar dit blijft slechts een aanname, en de inconsistentie in zijn verklaringen kan hem niet worden aangerekend. Wat de keuze van verzoeker betreft om deze mannen te helpen, heeft hij enorm veel respect voor de Ma'awisley-beweging, die hij beschouwt als de redders van de regio, die hen zullen bevrijden van de greep van Al Shabaab. Toen hij deze mannen zag arriveren, is het heel begrijpelijk dat hij hen wilde helpen, ondanks de risico's die hij daarmee liep. Concluderen dat verzoeker niet geloofwaardig is omdat hij besloot mannen te helpen die hij verklaarde te steunen, is volledig disproportioneel.

De bestreden beslissing acht het uiteindelijk niet geloofwaardig dat zijn familie kon ontsnappen, terwijl de mannen van Al Shabaab net hun huis in brand hadden gestoken. In dit verband benadrukt verzoeker dat hij op dat moment niet meer aanwezig was en alle informatie pas maanden later van zijn oom heeft gekregen. Hij weet dus niet in detail hoe de gebeurtenissen zich hebben afgespeeld en hoe zijn familie precies is ontsnapt om in Galmadobe te komen. Het is daarom onjuist te stellen dat zijn familie hun dorp zonder problemen heeft verlaten. Het is duidelijk dat de vlucht niet eenvoudig kan zijn geweest, wat verzoeker overigens ook heeft uitgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

In ieder geval stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen duidelijk dat niet de geloofwaardigheid de te beantwoorden vraag is, maar wel of er een vrees bestaat voor vervolging en dat eventuele twijfel over bepaalde aspecten van een relaas deze vrees niet per se ontkracht. Twijfel speelt in het voordeel van de verzoeker. Verzoeker wijst op rechtspraak van de Raad.

Verzoeker vreest voor vervolging door Al Shabaab wegens de bedreigingen waaraan hij is blootgesteld, zijn weigering om de handel met Buldo Burde te stoppen, de hulp die hij heeft geboden aan vijanden van Al Shabaab en zijn eerdere vervolging (opsluiting en foltering), die wordt gestaafd door medische documenten en een aanwijzing vormt voor toekomstige vervolging in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vreest ook als een verrader te worden beschouwd wegens zijn vertrek uit Somalië en zijn verblijf in het Westen, in strijd met de waarden van Al Shabaab.

Verzoeker vreest ook dat hij zal worden onderworpen aan repressieve maatregelen van Al Shabaab (zakat en gedwongen belastingheffing), die in zijn regio aanwezig is. Verzoeker wijst op rechtspraak van het Hof van Justitie van 12 januari 2023 in de zaak C-280/21.

In geval van een terugkeer naar Somalië riskeert verzoeker een onmenselijke of vernederende behandeling, in strijd met artikel 3 van het EVRM. Hij loopt immers een reële kans om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Dit wordt bevestigd door algemene informatie, waar een afdoende zorgvuldig onderzoek naartoe moet worden gevoerd. De bestreden beslissing schendt de bovenstaande normen, de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker verwijst naar landeninformatie van Amnesty

International, ACLED en het EUAA-rapport “*Country Guidance Somalia*” van augustus 2023 aangaande de huidige situatie in Somalië en meer specifiek ook Hiraan en het district Bulo Burde.

In concreto maakt verzoeker bij een terugkeer een reële kans om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hij heeft zijn regio immers verlaten in 2022 en is er sindsdien niet meer geweest. Dit betekent dat hij niet zomaar aan het werk zal kunnen gaan. Verzoeker heeft zijn landbouw en zijn handel achtergelaten zonder iemand die er voor zorgde sinds zijn vertrek. Het is zeer waarschijnlijk dat zijn grond door Al Shabaab is ingenomen, aangezien deze groep de regio controleert, vooral gezien de bedreigingen van Al Shabaab.

Door zijn afwezigheid van bijna drie jaar zal hij opnieuw een bron van inkomsten moeten creëren en werk moeten zoeken. Bij een terugkeer zal hij dus mensen moeten contacteren en jobs moeten uitproberen. Hij riskeert zich vaker op drukke plaatsen te moeten begeven, wat gevaarlijk is in een regio met een hoog niveau van willekeurig geweld. Dergelijke stappen ondernemen maakt verzoeker zichtbaar en houdt risico's in. Zijn kwetsbare positie zal hem zichtbaar maken, hij loopt het risico in het oog te lopen van de verkeerde mensen, om gerekruteerd te worden door de verkeerde mensen en om als terugkeerder geïdende te worden door Al Shabaab. Bovendien vormen de bedreigingen van Al Shabaab, verzoekers vlucht naar Europa en de bedreigingen tegen zijn gezinsleden persoonlijke omstandigheden die de kans vergroten dat hij het slachtoffer wordt van geweld wanneer hij terugkeert naar Somalië in zijn regio van herkomst. Verzoeker toont aan dat er een situatie van willekeurig geweld bestaat, in het bijzonder in het Bulo Burde district, in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker op deze basis de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

Zelfs indien de Raad van mening zou zijn dat er in verzoekers regio van herkomst geen sprake is van willekeurig geweld, dient te worden vastgesteld dat op grond van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet verzoeker vanwege zijn specifieke profiel een gevaar loopt om door Al Shabaab te worden mishandeld.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoeker wijst op zijn laag opleidingsniveau merkt de Raad op dat beperkte scholing niet betekent dat verzoeker niet in staat zou zijn om zijn eigen leefwereld en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht op een coherente en geloofwaardige manier weer te geven, noch dat hij niet in staat zou zijn om te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten. Verzoeker stelt dat hij medische attesten bijbrengt van eerdere vervolging, maar deze liggen niet voor. Het betoog van verzoeker blijft beperkt tot bijkomende verklaringen over zijn verklaringen, maar deze vormen geen betrouwbare basis. Verzoeker wijst weliswaar op de algemene context in Hiraan, maar de informatie in het EUAA-rapport “*Somalia Security Situation*” van februari 2023 ligt tevens aan de basis van de bestreden beslissing. Een loutere verwijzing naar algemene informatie volstaat overigens niet om verzoekers verhaal geloofwaardig te achten.

Waar verzoeker verwijst naar zijn verblijf in het Westen, merkt de Raad erop dat op het einde van het persoonlijk onderhoud van 27 september 2024 werd gevraagd of verzoeker alle redenen heeft kunnen vertellen waarom hij niet meer zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Verzoeker antwoordde hierop positief, zonder iets te vermelden over zijn verblijf in het Westen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 29). Verzoeker heeft echter de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek.

Verzoekers vrees om bij een terugkeer naar Somalië problemen te krijgen door zijn verblijf in Europa wordt dan ook ondergraven door het feit dat hij deze vrees niet eerder heeft vermeld gedurende de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie geenszins dat louter verzoekers profiel als 'terugkeerder' volstaat om aan te nemen dat hij in Somalië dreigt te worden gevisieerd of te worden vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken.

Uit de elementen die voorliggen blijkt geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoeker was meerderjarig toen hij uit Somalië is vertrokken en heeft er vijftig jaar gewoond. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Somalië gevormd was naar de Somalische waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoeker slechts sinds augustus 2022 in België heeft verbleven in het kader van de asielprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij.

Verzoeker spreekt ook nog steeds Somalisch, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Verzoeker heeft ook nog steeds contact met zijn familie en verneemt updates van hen (*Ibid.*, p. 9).

Waar verzoeker nog wijst op de repressieve maatregelen waaraan hij onderworpen zou kunnen worden bij een terugkeer naar Somalië zoals gedwongen belastingheffing en zakat, benadrukt de Raad dat dit elementen zijn die onvoldoende zwaarwichtig zijn om internationale bescherming toe te kennen.

Waar verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn vrees voor een gedwongen rekrutering door Al Shabaab, merkt de Raad op dat verzoeker dit nooit eerder heeft aangevoerd, zodat dit elke geloofwaardigheid ontbeert.

Gelet op voorgaande vaststellingen en bij gebrek aan andere dienstige argumenten in het verzoekschrift acht de Raad de volgende motieven van de bestreden beslissing correct en pertinent:

"Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab omdat u van hen was weggevlucht nadat u uw borgsom niet betaalde en de Ma'awisley strijders had verzorgd (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 27.09.2024, hierna CGVS, p.15,17).

Vooreerst dient opgemerkt dat uw gedrag op verschillende vlakken incoherent is met uw eigen verklaringen over het leven onder Al Shabaab en over de risico's van tegen hen in te gaan.

U verklaart in problemen te zijn gekomen met Al Shabaab nadat zij u 's nachts onderschepten toen u met uw groenten onderweg was richting Bulu Burde (CGVS, p.15). Normaal reed u altijd 's nachts naar Bulu Burde via Jameeco Mubarak, Roqorey, Sooglow, Baarweyne, Omar Bulu, Idiley, Qandole en Dabadheere (CGVS, p.13). Die nacht, omdat u rond twee uur 's nachts vertrok, wat vroeger was dan normaal, besloot u om een andere route te nemen. U passeerde langs Falfal Omar Bule, een plek tussen Qoraley en Quradiley waar twee Al Shabaab militanten u opwachtten in de bosjes (CGVS, p.17). U had niet gedacht iemand tegen te komen, aangezien het nacht was en u dacht dat iedereen zou slapen (CGVS, p.17). Nochtans verklaarde u dat Al Shabaab de controle had in de volledige omgeving van uw dorp Saddex-Baare en dat er dorpen zijn waar zij altijd verblijven zoals Qoraley (CGVS, p.17). Daarnaast blijkt ook dat Al Shabaab zeker twee tot drie keer per maand controleerde aan de desbetreffende weg en wie gepakt werd raakte zijn motorfiets kwijt (CGVS, p.18). Zo blijkt ook dat u al eerder in het vizier stond van Al Shabaab. U verklaart namelijk dat Al Shabaab u sinds 2016 vier keer opbelde om u te bevragen over uw bezoeken aan Bulu Burde én dat zij u al gewaarschuwd hadden om te stoppen of u zou er de gevolgen van dragen (CGVS, p.16,-17). Dat u het risico neemt om de gevaarlijke route te nemen langs het Al Shabaab dorp Qoraley, terwijl er een veilige optie bestaat, louter omdat u twee uur vroeger was vertrokken is niet geloofwaardig. Deze conclusie wordt slechts bevestigd door uw verklaring heel erg bang te zijn geweest van specifieke Al Shabaab leden, vooral A. A. had immers in 2016 iemand bespioneerd die later werd onthoofd op basis van de informatie die hij vergaarde. (NPO, P. 15)

In de gevangenis van Buurweyn probeerde u Al Shabaab-leider H.A. te overtuigen dat u niet naar Bulu Burde ging, maar onderweg was naar een vriend A.A. H. geloofde u echter niet, omdat hij alles wist over u en de informatie had dat u wel degelijk naar Bulu Burde ging (CGVS, p.19). Al Shabaab had namelijk spionnen in de regio die alles te weten kwamen (CGVS, p.13,20). Sinds 2016 belde Al Shabaab u namelijk al vier keer met de beschuldiging groenten te verkopen aan de ongelovigen, maar u ontkende telkens de aantijgingen (CGVS, p.16,20). In deze zin is het dan bijzonder vreemd dat Al Shabaab nooit eerder probeerde u te pakken te krijgen. Al Shabaab kwam in die zes jaar nooit eerder bij uw thuis (CGVS, p.20). Via de spionnen in de

regio hadden ze nochtans al de informatie die ze nodig hadden, maar omdat u aan de telefoon alles ontkende, lieten ze u met rust. Al Shabaab kon namelijk pas actie ondernemen als ze bewijs hadden (CGVS, p.20). Het is echter niet aannemelijk dat Al Shabaab in een regio waar zij de volledige controle hebben en spionnen die aan hun rapporteren iemand op heterdaad zouden moeten betrappen om hun straffen door te voeren. Al Shabaab wist waar u woonde, had dankzij hun spionnen u al meerdere keren naar Bulu Burde zien rijden én daarbovenop had u al ruzie gemaakt met Al Shabaab over het bedrag van uw zakat, waardoor u net nog meer als onbetrouwbaar kan beschouwd worden (CGVS, p.20,19,16).

Uw uitleg voor waarom Al Shabaab mensen in actie moest betrappen is eveneens tegenstrijdig met uw verklaring over de algemene situatie. Zo beweert u dat Al Shabaab al eerder afkondigde dat de dorpsouderen niet konden onderhandelen voor burgers die goederen vervoerden naar Bulu Burde (CGVS, p.21). Nochtans konden die onderhandelingen in uw situatie wel plaatsvinden (CGVS, p.15). Dat er voor u wel kon onderhandeld worden, omdat u de waarschuwing rechtstreeks van Al Shabaab had gekregen en niet via hen, is geen afdoende verklaring. U wordt gewezen op uw verklaringen dat Al Shabaab al informatie had over uw activiteiten en dat zij een algemene aankondiging en blokkades hadden uitgeroepen, waarop u terug komt op uw verklaringen en stelt dat het toch niet over iedereen in het algemeen gaat (CGVS, p.21).

Later tijdens het onderhoud verklaart u echter toch dat het gebruikelijk is dat ouderlingen kunnen onderhandelen over overtredingen na slechts één betrapping (CGVS, p.23). Na een dag onderhandelen werd u dan toch vrijgelaten onder de voorwaarde dat u niet meer in Bulu Burde mocht verkopen, maar ook dat u zelf de stad niet meer mocht bezoeken (CGVS, p.23). Het is niet geloofwaardig dat Al Shabaab zomaar de ouderlingen op hun beurt geloofde, omdat zij het beloofden (CGVS, p.23). U had namelijk al bewezen dat u een onbetrouwbare dorpeling was, aangezien u al ruzie maakte over het betalen van uw zakat en zij hadden al informatie dat u toch groenten en goederen ging verkopen in Bulu Burde (CGVS, p.16,19).

De vaststelling dat u uw verklaringen aanpast doorheen het onderhoud en wanneer geconfronteerd met incoherenties, bevestigt slechts de ongeloofwaardigheid ervan.

De dorpelingen waren dus ook al op de hoogte dat u zich niet aan de regels hield, maar toch maakten zij geen afspraken met u rond het betalen van uw borg (CGVS, p.24). Ze gingen ervan uit dat u zou betalen, omdat iedereen weet dat niemand de regels van Al Shabaab kon weigeren (CGVS, p.24). Het blijkt echter dat u keer op keer inging tegen de regels van Al Shabaab, door o.a. groenten te vervoeren naar Bulu Burde en uw zakat niet te betalen (CGVS, p.15-16). De ouderlingen hadden al van Al Shabaab vernomen dat ze al informatie over u hadden dat u toch tegen hun regels in groenten ging vervoeren naar Bulu Burde (CGVS, p.21). Dat u uiteindelijk toch weigerde om te betalen, omdat u door hen in elkaar werd geslagen en opgesloten werd is geen logische verklaring (CGVS, p.24). Dat Al Shabaab ook niet om uw borg kwam vragen en pas (toevallig) bij uw huis langskwam op de dag dat ze uw huis in brand staken, zeven maanden na uw arrestatie en zes maanden na de deadline van uw betaling, in een regio waar zij de controle uitoefenden en spionnen hadden die rapporteerden over ieders komen en gaan, is niet geloofwaardig (CGVS, p.13,24).

Uw verklaringen over uw periode na uw vrijlating kunnen ook niet overtuigen. U verklaart na uw vrijlating een bed te hebben gemaakt in de mangoboom op uw veld. 's Nachts ging u daarheen om te overnachten, zodat Al Shabaab u niet zou vinden (CGVS, p.16). Eerst verklaart u dat Al Shabaab niet langs uw huis is gekomen om u te zoeken tot op het moment dat zij uw huis afbrandden (CGVS, p.24). Direct wijzigt u uw verklaringen en vertelt u dat Al Shabaab om de twee dagen langs kwam om te kijken of u thuis was (CGVS, p.25). Daarvoor verklaarde u nog dat Al Shabaab elke keer uw kinderen aansprak als ze hen tegenkwamen op straat (CGVS, p.16). Nochtans was Al Shabaab goed op de hoogte waar uw huis gelegen was en dat u in het bezit was van velden en hadden zij spionnen die de hele regio in het oog hielden (CGVS, p.25). Uw verklaring dat Al Shabaab niet wist waar u overnachtte omdat u zich verstopte in de bosjes tot het helemaal donker was kan dus niet overtuigen (CGVS, p.25). Het is danig ongeloofwaardig dat Al Shabaab door alle moeite zou gaan om uw kinderen aan te spreken en tot bij uw huis zou gaan om u te zoeken, maar zelf niet op het idee zou komen, noch de moeite zou doen om u te zoeken aan uw velden (CGVS, p.25).

Uw verklaringen over het moment waarop Al Shabaab u betichtte van groenten te verkopen in Bulu Burde zijn ook niet coherent. U verklaart dat ze u sinds 2016 vier keer opbelden met de vraag en de beschuldiging van groenten te verkopen aan de ongelovigen (CGVS, p.16). Later tijdens uw onderhoud verklaart u echter dat Al Shabaab u pas een jaar voor uw arrestatie opbelde met de vraag of u groenten vervoerde naar Bulu Burde (CGVS, p.20).

Voorts zijn uw verklaringen over de gebeurtenis met de Ma'awisley strijders niet coherent. Zo blijkt dat de brug waar Al Shabaab hen onderschepte slechts 15 minuten te voet van uw huis verwijderd is (CGVS, p.25). U verklaart eerst dat de Ma'awisley strijders lopend tot bij uw huis kwamen en dat Al Shabaab hun

voetafdrukken gevolgd was (CGVS, p.25). U kon vluchten van Al Shabaab omdat u hun motorfietsen al in de verte hoorde aankomen, nadat u de Ma'awisley strijders hielp met hun verwondingen (CGVS, p.26). Hoe het kan dat Al Shabaab slechts zoveel later aankwam dan de Ma'awisley strijders, verklaart u eerst doordat Al Shabaab misschien dacht dat ze verstopt waren in het bos (CGVS, p.25). U wordt gewezen op uw eerdere verklaringen dat de Ma'awisley strijders Al Shabaab tot bij u thuis hadden gelokt door hun voetafdrukken te volgen en verklaart dat Al Shabaab plots schrik had van de mannen door de schietpartij (CGVS, p.26).

Hoe dit valt te rijmen met de situatie waarin ze eerst de strijders opwachtten, verklaart u dat ze hun wouden doden, maar het niet lukte door de schietpartij (CGVS, p.26). Hoe het dan kan dat Al Shabaab zo veel later bij u thuis arriveerde, als de strijders te voet waren en Al Shabaab met de motorfiets, verklaart u dan weer dat de strijders toch met de motorfiets waren (CGVS, p.26). U wordt gewezen op uw eerdere verklaringen over voetsporen en wijzigt uw verklaringen naar de sporen van de motorfiets (CGVS, p.26), opnieuw ad hoc uw verklaringen aanpassend. Hoe het dan kan dat u toen toch kon ontsnappen aan Al Shabaab terwijl zij op de motorfiets zaten en u te voet uit uw huis vluchtte, nadat de Al Shabaab militanten u al hadden gezien in uw huis, komt volgens u omdat u vluchtte door het bos en dat Al Shabaab niet met de motorfiets door het bos kon rijden (CGVS, p.27).

Uit bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uit Somalië, uw land van herkomst, bent moeten vertrekken uit vrees voor (en naar aanleiding van) vervolging door Al Shabaab. Uw verklaringen hierover zijn immers incoherent en tegenstrijdig doorheen uw relaas, zowel over de problemen die u reeds had voor uw arrestatie in januari 2022, als over de nasleep ervan en over het incident met de Ma'awisley dat uiteindelijk zou geleid hebben tot uw vertrek (zie supra).

Voorts verklaart u nog dat Al Shabaab diezelfde dag de verantwoordelijkheid claimde over uw vrouw en kinderen. Ze verzochten uw vrouw en kinderen om het huis te verlaten en staken uw huis in brand. Uw familie kreeg de boodschap dat de ongelovige zou gedood worden, dat uw dochters zouden uitgehuwelijkt worden en uw zonen gerekruteerd. Desondanks konden ook zij diezelfde dag nog vluchten naar Galmadobe, waar zij momenteel zonder problemen verblijven. (CGVS, p. 4,7, 17, 28.) Uw vrouw heeft haar telefoonnummer weggegooid waardoor Al Shabaab geen contact met haar kan opnemen (CGVS, p.17). Deze gang van zaken is opnieuw opvallend gezien uw bewering dat Al Shabaab de controle had over de hele regio. Dat ook uw vrouw nog dezelfde dag kon ontsnappen uit handen van Al Shabaab, nadat u hen ook net kon ontglippen, draagt slechts verder bij aan de onaannemelijkheid van uw verklaringen in het licht van het leven onder de (streng) controle van Al Shabaab zoals u het zelf heeft geschetst (en zoals het ook in COI wordt beschreven, zie blauwe map van het administratief dossier, waaruit blijkt dat beperking van beweging vanuit regio's onder de controle van Al Shabaab gebruikelijk zijn en agressief worden toegepast). In elk geval stelt u dat uw vrouw en kinderen zich bevinden in een veilige regio buiten de controle van Al Shabaab, namelijk Galmadobe. Verder staat u nog in contact met uw oom F. A., die u hielp uw reis te bekostigen en u op de hoogte houdt van de situatie van uw kinderen. (CGVS, p.9.) Uit uw verklaringen blijkt dus ook dat u nog beschikt over een netwerk in Somalië.

De zeven foto's die u neerlegt hebben enkel betrekking tot uw familiaal leven in Somalië."

De Raad ziet een reden om verzoeker het voordeel van de twijfel toe te kennen, gelet op zijn gebrekkige verklaringen.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, neemt de Raad de vaststellingen van de bestreden beslissing

hieromtrent integraal over. De bronnen die verzoeker aanhaalt doorprikken geenszins het beeld dat naar voren komt in de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker stelt dat hij bij terugkeer opnieuw een bron van inkomsten zal moeten creëren en werk zal moeten zoeken, oordeelt de Raad dat dit geen persoonlijke omstandigheid is die de kans vergroot dat hij het slachtoffer wordt van willekeurig geweld wanneer hij terugkeert naar zijn regio van herkomst in Somalië.

Ook verzoekers beweerde verblijf in het Westen, gelet op bovenstaande analyse, kan niet worden aangenomen als een persoonlijke omstandigheid die een verhoogd risico oplevert om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in Hiraan. Verzoeker laat dit na *in concreto* aan te tonen. Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Somalië. Er zijn geen andere persoonlijke omstandigheden aan de orde.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP